

Új vezető a PNYME élén

TÓTH GÁBOR BEMUTAKOZÁSA

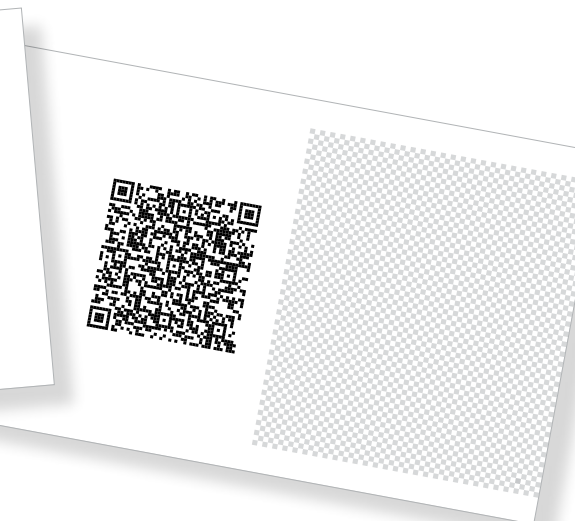
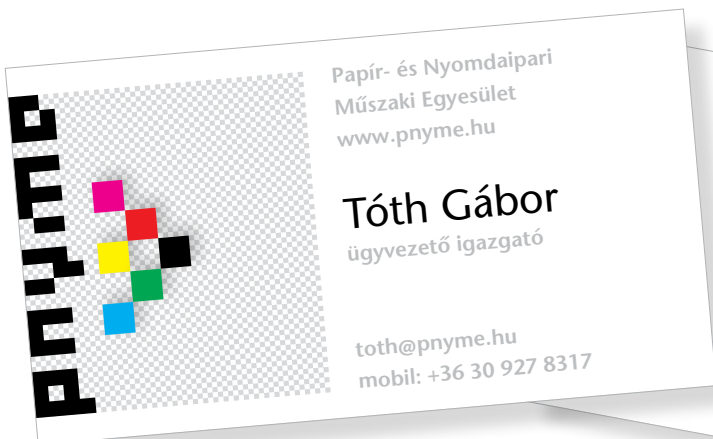
Meleg őszi nap volt. A tőlem megszokott gyors iramban sétáltam első munkahelyem, a Veszprémi Nyomda Zrt. felé a szomszédos Jutasi lakótelepről, ahol pályakezdő informatikus mérnökként helyezkedtem el pár hete. Elsősorban a „bitek világát” jól ismerve, azon tűnődtem útközben, hogy valóban jó munkahelyet választottam-e? Reális perspektívát kínálhat egy magazinok nyomtatásával foglalkozó nyomda számomra a Continental vagy az IBM helyett?

A kinevezett mentorom és főnököm Javoritzky Juci a formakészítés üzemvezetője volt, aki azon a napon is barátságos határozottsággal üdvözölt, és miután kiosztotta a feladatot a műszakban dolgozó kollégáknak, oktatási cézzal odatelepedett az „én montírozatalomhoz”. Juci olyan részletességgel és átléssel adta át annak a sok évtizedes tudásnak az eszenciáját, aminek a birtokában volt, hogy azt sok korábbi egyetemi tanárom megirigyelhette volna. Szakmaszeretete magával ragadott, és engem is arra ösztönzött, hogy minél szélesebb körben ismerjem meg azt a hivatást, amit nyomdászatnak neveznek. Engem aznap meggyőzött!

A hagyományos kézi montírozásról CtP-re történő átállás fázisában érkeztem és ez egyben kiváló lehetőséget is kínált arra, hogy a gyártás teljes folyamatát megismerhessem. Beleástam magam a tekercsofszet-nyomtatás és a kötészeti feldolgozás folyamatainak, valamint a gépegysé-

gek működésének megismerésébe. Hamarosan már különféle hatékonyságnövelő projekteken és beruházásokon dolgozhattam, ami sok-sok sikerélményt és cégen belüli elismerést hozott számomra. Időközben a főnökeim és kollégáim támogatásával beiratkoztam az Óbudai Egyetemre is, ahol levelező tagozaton nyomdamérnöki diplomát szereztem. Néhány év leforgása alatt a nyomda műszaki vezetője, majd vezérigazgatója lettem, ami újabb remek lehetőséget biztosított számomra, hogy nagyszerű szakemberektől tanulhassak. A Veszprémi Nyomdában eltöltött kilenc év alatt nagyon sokat tanultam és sok barátra tettem szert, de ezen falak között éltem meg a 2008-as válságot is, aminek során megtanultam, hogy a világ gyorsan változik, és erre bizony nem árt idejében felkészülni... Ahogy a nagy múltú tekercsofszet nyomdák zöme, sajnos ma már a Veszprémi Nyomda is csak pár tucat ember emlékeiben és régi fotókon, feljegyzésekben létezik. Sokat köszönhetek a veszprémi kollégáknak, sokakkal még a mai napig is tartjuk a kapcsolatot.

Életem következő jelentős szakmai állomása a Prospektus Nyomda, ahová Szentendrei Zoli egy másfél órás beszélgetést követően szerződtetett le. Akkor még nem is gondoltam, de igen nagy fába vágtam azt a bizonyos fejszét. Merőben más, számomra akkor még ismeretlen piac, a gyártott termékkör széles spektruma és az elő-

állításukhoz kapcsolódó technológia. A magazinyártás után egy nyomdász nem is kívánhat ennél izgalmasabb szakmai csemegét! Továbbá az érkezésem idején már határozott cél volt egy új termékkör, a dobozgyártás megvalósítása is a nyomda falain belül, amely számomra még motiválóbba tette a feladatot. Nagy lelkesedéssel és elánnal vágtam bele a munkába, amiben rengeteget segítettek a Prospektus elkötelezett kollégái és a tulajdonosok is. Minden évet tudatos tervezéssel kezdtünk, és a kitűzött céloknak igyekeztünk a cég minden kollégáját megnyerni. A csapatmunka meghozta gyümölcsét, minden évben elértük és kis mértékben meg is haladtuk a forgalmi/eredményelvárásunkat, továbbá ezen évek alatt az eszközpark is jelentősen megfiatalodott, a gyártóterület kibővült. A dobozgyártás mint alternatív szálon futó fejlesztési projekt a növekedésének mértékével arányos figyelmet és energiát követelt meg, így lassacskán komoly időgazdálkodást igényelt a tevékenységek összehangolása. Azt gondolom, hogy a folyamatos nehézségek és megoldandó feladatok ellenére ez egy megtérülő befektetés volt a nyomda részére, hiszen a 2020-as Covid-járvány idejére gyakorlatilag már egy autonóm üzemegység szolgálta ki a

vevői csomagolóanyag-igényeket, ezzel biztosítva a munkahelyeket és a cég stabilitását. Visszatekintve, a Prospektusban eltöltött nyolc év egy szempillantás alatt elrepült, valószínűleg az idő gyorsulásának érzetében nagy szerepe volt a második és harmadik fiam érkezésének is.

Nemrégiben a PNYME ügyvezetői pozíciójának hirdetését olvasva, ismét megmozdult bennem valami. Egy új kihívás lehetősége! Rengeteg szép szakmai emléket köszönhetek az egyesület és konkrétan Pesti Sanyi munkásságának, így rövid gondolkodás és a családom támogatása után, megpályáztam a kiírt pozíciót. A PNYME elnöksége kitüntetett a bizalmával, így 2021. április 1-től (és ez nem áprilisi tréfa) én töltöm be a számomra megtisztelő vezetői posztot. Az elmúlt néhány hét már a felkészülés jegyében telt, és rengeteg segítséget/útravalót és tanácsot kaptam Sanyitól és Erzsitől a munkakör betöltéséhez. Ezúton is köszönöm a támogatásukat!

Azt gondolom, hogy egy PNYME szintű egyesület megítélésében és a működtetésben az ügyvezető személyének és személyiségének kiemelt jelentősége van, hiszen Ő egyben a szervezet arca is. Ugyanakkor legalább olyan fontos, hogy az egyesületet alkotó tagság is úgy érezze, teljesül-

nek azok az egyéni és/vagy céges elvárásai, amik miatt a tagság fenntartása vagy a belépés mellett döntenek (win-win).

Az egyesületet jelenleg alig több mint 650 egyéni tag és közel 100 jogi tag alkotja, akiknek ezúton is köszönjük a tavalyi és az idei támogatásukat! Ez most még kiemeltebb jelentőséggel bír a pénzügyi stabilitás megőrzésében, mint a korábbi években, hiszen a jelenlegi rendezvénymentes időszak miatt az egyesület szinte egyetlen bevételi forrása a tagdíjakból és a szaklapok hirdetéseiből származik.

Én úgy tekintek az egyesület működtetésére, mint ahogy tettem korábban az általam vezetett cégek esetében is. Gazdasági és pénzügyi tekintetben nem látok különbséget, itt is a fenntartható és eredményes gazdálkodás a cél. Mindezt a kiadások folyamatos csökkentésére való törekvéssel és a bevételek növelésével lehet elérni. Természetesen az sem figyelmen kívül hagyható körülmény, hogy az idő előrehaladtával változik a környezet és természetszerűen vele együtt változik/változhat a tagság egyesülethez való viszonya is. Ennek egyik gyakorlati következménye, hogy míg a korábbi években az egyesület irodája szolgáltatta a helyszínt különféle eseményekhez (pl. elnökségi ülések/közgyűlés) és személyes találkozásokhoz vagy a háttérmunka végzéshez, mára ez a funkció az online térbe tolódott, és az egyéni tagok is egyre kevesebben igénylik az irodában történő találkozás lehetőségét. Ezt a folyamatot felismerve és az irodabérlettel járó költségeket megspórolva, az első intézkedések között, az egyesület ügyvezetése is home office-ból működik tovább a jövőben. A Magyar Grafika esetében ez a lépés már korábban megtörtént. Természetesen az eseti személyes meetingek igénye esetén továbbra is biztosítani fogjuk a találkozási helyszínt Budapest területén. Az irodai kötöttségtől elrugaszkodva határozott célom az is, hogy a jogi tagokkal aktív és személyes kapcsolatot ápoljak, ami rendszeres látogatások formájában fog megvalósulni. Ennek ütemét és gyakorlatát a tagokkal együtt fogjuk kialakítani.

Az egyesületnek továbbra is egyik fő feladata és tevékenysége a szakmai képzések, konferenciák és kiállítások szervezése lesz, azonban ezen a területen sem hagyhatjuk figyelmen kívül a tagok igényeit és visszajelzéseit. Terveim szerint a kis létszámot (10-20 fő) vonzó, emiatt veszteségesen megszervezhető workshopok és szimpóziumok a digitális térbe kerülnek át a jövőben.

Ez a csökkentett részvételi díjak, a tömör és lényegre törő szakmai tartalom és az utazásra fordított idő megspórolása miatt, vélhetően az online résztvevők számának növekedését és ezáltal az eredményes lebonyolítást fogja jelenteni. A nagy érdeklődésre számot tartó rendezvényeink természetesen továbbra is a megszokott formában kerülnek megrendezésre. Ennek kapcsán elmondható, hogy a pandémiás helyzet alakulásától függően még idén szeretnénk megszervezni a nagy népszerűségnek örvendő Flexószimpóziумot és Vándorgyűlést. A rendezvényekkel kapcsolatban természetesen időben jelentkezünk, és csak reménykedünk benne, hogy nem húzza keresztül a számításainkat semmiféle mutáns törzs! ☺

Az egyesület kommunikációja és megjelenése is változni fog a jövőben. Terveink között szerepel a pny.me weboldal megújítása és egy Egyesületi hírlevél elindítása is. A Magyar Grafika online csomagját pedig egy saját podcast csatornával tervezzük bővíteni, ahol a feliratkozók számára izgalmas és máshol nem elérhető szakmai csemegékként várjuk az érdeklődőket.

A végére maradt, de talán a legfontosabb téma az, hogy a *PNYME jövőjét és erejét a tagsága adja*. Egyik kiemelt célomnak tekintem a jogi támogató taglétszám további bővítését, ezért rendszeresen monitorozni fogjuk az ipart és folyamatosan keressük meg azokat a potenciális tagjelölteket, akik win-win alapon csatlakoznak majd az egyesület kötelékéhez. Az egyéni tagság kapcsán kiemelhető, hogy az egyesület több mint 70 éves fennállása során talán még sohasem volt ennyire fontos, hogy a *szakma fiataljai integrálódjanak* és vonzónak találják az egyesületi tagságot. Az évről évre csökkenő taglétszám nem ad optimizmusra okot, így kiemelten támogatni kívánok minden olyan ágazati, szövetségi és egyesületi törekvést, amely a pályakezdő fiatalok vagy a papír- és nyomdaiparon belül már aktív szakemberek megnyerését célozza. Természetesen ez egy olyan tevékenység, amelynek hatásai csakis közép- vagy inkább hosszú távon érvényesülnek majd, azonban úgy gondolom, hogy most kell megalapoznunk a következő 70 évet!

Tisztelettel:

Tóth Gábor
ügyvezető igazgató